

[Flygaard]

gerne sige til kritikerne af u-landshjælpen, at de skal være opmærksom på, at de ved deres negative holdning er med til at øge forskellen mellem rige og fattige lande og dermed også spændingen i verden. Det vil retsforbundet ikke være med til. Det har ikke kunnet undgås, at der er begået fejl i u-landsarbejdet, at man har måttet høste erfaringer, men det skal ikke bruges som brækjern for at skære ned på u-landshjælpen. Retsforbundet ønsker her som andre steder at bygge broer, ikke fronter.

På det boligpolitiske område ønsker retsforbundet klart med sine ændringsforslag at give udtryk for, at man skal subsidiepolitikken til livs, både på ejersiden og på lejersiden. Boligpolitikken skal i høj grad ses som et led i den samlede skattepolitik, som jeg også vil komme tilbage til i forbindelse med generaldebatten. Boligpolitikken må indeholde tre elementer: en forhøjelse af lejeværdien, en afvikling af rentesikringen og en bevaring af boligsikringen ud fra et socialt synspunkt. Det giver imidlertid problemer for ethvert samfund, hvis man tilskynder til en boligproduktion, som ligger ud over, hvad man fra et samfundsøkonomisk synspunkt kan magte, og jeg vil gerne føje til, at jeg tror aldrig, at boligstandarden kan blive så høj, at der ikke vil være mange, der kunne tænke sig en højere standard. Sammenligner vi os med andre lande, må det vist erkendes, at Danmark ligger højt med hensyn til standard. Retsforbundet tilsiger i øvrigt med sine ændringsforslag og sin boligpolitik at hidføre, at folk ikke vælger boligform ud fra skattemæssige synspunkter, men ud fra, hvad de virkelig foretrækker.

Når retsforbundet har stillet ændringsforslag om at forhøje betalingen til daginstitutioner og formidle dagpleje, hænger det sammen med, at retsforbundet deler den opfattelse, at der skal være et socialt kriterium for tildeling af sociale ydelser, og når dette i vidt omfang ikke har været tilfældet, skal man netop her finde forklaringen på, tror vi, at de offentlige udgifter på det sociale område simpelt hen er løbet grassat. Man løber ind i en umulig problemstilling, hvis man både vil tilgodese de socialt svage grupper, ikke straffe, som man siger, dem, der har været i stand til at klare sig selv, ved at fratage dem sociale ydelser, samtidig med at man advokerer for skattelettelser. Retsforbundet vil absolut

ikke afvise, at der kan være flere områder, hvor man ud fra tilsvarende betragtninger burde gribe ind.

Retsforbundets forslag om at færdiggøre den fynske motorvej skal ses som udtryk for den tankegang, at man skal gøre påbegyndte projekter færdige, ellers får man slet ikke noget for de penge, der er investeret. Også her vil retsforbundet gerne give udtryk for, at der sikkert kunne nævnes flere eksempler.

Når retsforbundet stiller forslag om at stryge tilskud til en række foreninger, må det ikke tages som udtryk for, at retsforbundet har noget imod disse foreninger, men derimod for, at vi mener, at det ikke er nogen statsopgave at drive eller støtte disse foreninger.

Retsforbundet har alle dage været modstander af, at der ydes erhvervsmæssige tilskud. Denne finanslov er desværre rig på erhvervsmæssige tilskud. Det er retsforbundets opfattelse, at man med specielle erhvervstilskud forvrider erhvervsstrukturen, og det er retsforbundets opfattelse, at man med generelle erhvervstilskud svækker erhvervslivets modstandskraft. De erhvervsvirksomheder, som har været i stand til at overleve, at klare sig selv, selv under vanskelige vilkår, vil blive yderligere belastet af gennem skattevarelse at skulle dække udgiften til erhvervstilskud.

I Landsbladet for den 12. december kan man se den tidligere minister hr. Anders Andersen advokere for, at de offentlige udgifter skal ned, endda kraftigt ned. Pudsigt nok kan man på den samme side i bladet se, at der argumenteres kraftigt for en forøget støtte til landbrugselever. Det får mig til at sige, at næsten alle er enige om, at der skal spares, så længe der bliver talt generelt. Men når der skal tales konkret, så gælder det i mange tilfælde, at der netop inden for éns eget område gør sig særlige forhold gældende, som medfører, at der netop ikke skal spares her. Som en folketingskollega sagde for nogen tid siden, så er der flertal for, at det er naboen, der skal spare.

På det undervisningsmæssige område synes retsforbundet ikke at regeringen har haft en særlig heldig hånd. Hvis vi skal have mere balance i vor uddannelsespolitik og opnå større tilgang til de erhvervsrettede uddannelser, og hvis vi samtidig går ind for, at alle, der ønsker at tage en uddannelse, i hvert fald